

LANAC LJUBAVI

Mnogi od nas nisu ni svjesni egocentričnosti koja nam je nametnuta kulturnim nasljeđem, društvenim odnosima, sustavom obrazovanja i sl. Svi se uglavnom okrećemo sebi i tražimo zadovoljenje isključivo vlastitih želja, snova i potreba ne vodeći računa za želje, snove i potrebe drugih. Ritam života je nesmiljen i tjera nas da zaboravimo, ne samo na naše bliže, nego i na same sebe. Potrošačko društvo sve više proždire naše živote i sve u njemu postaje potrošačka roba → nešto za nešto. Većina stvari se svodi na razmjenu dobara – bit ćemo isključivo dobri prema onima koji su dobri prema nama, prijateljstva se često nesvjesno sklapaju po principu uzajamne koristi, pa čak i ljubav postaje nešto što je standardizirano po principu očekivanja i trenda što nam netko može pružiti. Oko sebe spremno izgrađujemo kukuljicu koja rijetko čemu iskrenom dopušta ulazak, a isto tako rijetko što takvo uspije izaći van. Sve je nesigurno, puno sumnji s malom, gotovo nikakvom željom za promijenom. Ljudi su spremni raditi i do 12 sati na dan samo kako bi dobili nešto veću plaću ili kako bi izborili "važan" položaj u društvu. Prijatelji, obitelj, poznanici, prolaznici – pa tko za njih još SADA ima vremena. Samo još da položimo jedan ispit, diplomiramo, dobijemo unaprijeđenje na poslu, dodatni honorar... Njima ćemo se posvetiti neki drugi dan, a taj dan nikako da dođe. Ponašamo se kao da ćemo vječno živjeti, trošimo dane lakše nego što to radimo s našim mizernim plaćama u trgovačkim centrima. Onda se tužimo kako dan ima malo sati, kao da bi nam i dan od 48 sati prošao drugačije. Možda bi nam prvih par takvih dana i dalo iluziju da za sve imamo vremena, ali bismo vrlo brzo i tih 48 sati proglasili prekratkim danom. Onda dođe onaj koji je ZADNJI, jer kako god ružno zvučalo jedan će stvarno to i biti i bijesnimo kako se to baš moralo dogoditi taj DAN – jer mi još imamo toliko toga "važnoga" za obaviti:

- pogledati stotu reprizu "Obiteljskih veza"
- završiti samo još jedan posao do 18:00h
- otići u kladionicu i tri sata slagati dobitnu kombinaciju
- pospremiti čisti dnevni boravak
- odvesti se do 40 km udaljenog dućana kako bismo samo pogledali ponudu novih cipela
- završiti jedan nivo na omiljenoj igrici
- izležavati se do 11h
- .....
- .....
- .....

Čak ni obitelj više nije oaza mira i razumijevanja. Roditelji će svojoj djeci kupiti sve moguće kao da će im to nadomjestiti njihovu pažnju i ljubav. Lakše je djetetu kupiti novi mobitel ili računalo, nego zajedno s njim provesti par sati u igri, otkrivanju svijeta, učenju itd. Petodnevno skijanje "nadomiješta" cijelu godinu našeg izbivanja i nedruženja s djecom. Nakon tog zadovoljno trljamo ruke, smiješimo se i već planiramo kako će nam i sljedeće godine biti super tih "velikih" pet dana, kao da ostali u godini ni ne postoje. Ni bračni partneri nemaju vremena jedno za drugo – brak je sveden na rutinu koja pruži rijetke trenutke sreće, dok je veći dio vremena izgubljen u svakodnevnici i u uzajamnom optuživanju.

Nećemo se zavaravati, sigurno je da u životu nema nešto za ništa – samo gdje i na koji način trošiti sate i dane našeg života, pa da nam u onaj ZADNJI ne bude ničeg žao i da ne tražimo niti jedan dodatni znajući da smo sve koji su nam bili dani trošili kako treba. Univerzalna formula za to ne postoji, pa premda je i Alber Einstein pojednostavnio na način:

SRETAN i USPJEŠAN ŽIVOT = RAD + IGRA + DRŽI USTA ZATVORENA

vjerujem da se možemo složiti da nedostaje jedan bitan sastojak, a to je LJUBAV. Probajmo u svaki dan u svem što radimo - u velikim i malim stvarima , u svakom kontaktu kojeg ostvarimo ugraditi malo više ljubavi i razumijevanja i doživjet ćemo metamorfozu. Vidjet ćemo kako promijenom samih sebe mijenjamo i svijet i ljude oko nas, vidjet ćemo kako nestaju kukuljice iz kojih izlaze pravi ljudski leptiri spremni podijeliti samo iskrene trenutke ljubavi i sreće s drugima. Trenutke koji se ne mogu mjeriti vremenski, jer što je cijeli vijek naspram samo jednog istinskog trenutka prožetog ljubavlju. Živimo li na taj način pretvorit ćemo sve dane našeg života u jedan LANAC LJUBAVI, lanac koji je vezan s vječnošću i koji je po sebi jamac sretnog života.

Potrudite se da živite život u kojem neće biti žaljenja onog zadnjeg dana, jer ste sigurni da ste već do njega načinili vaš jedinstveni LANAC LJUBAVI!

ante – Šibenik, 22.11.2007.